

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Milana Taubera ve věci

žalobkyně

J. O.

zastoupena Mgr. Štěpánem Janáčem, advokátem
se sídlem Na Poříčí 12, Praha 1

proti

žalovanému

Ministerstvo dopravy

se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 7. 2015, č.j. 38/2015-190-TAXI/3,

takto:

I. Žaloba se **z a m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný změnil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Odboru dopravních agend (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 22. 1. 2015, sp. zn. S-MHMP 1195396/2014 ODA-TAX, č.j. MHMP 105467/2015, kterým byla žalobkyni pod bodem A) výroku rozhodnutí uložena pokuta ve výši 2.000,- Kč, jelikož porušila § 21 odst. 3 písm. b) zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění rozhodném (dále jen „silniční zákon“) tím, že jako dopravce, který provozuje taxislužbu vozidlem taxislužby tovární značky Mercedes, státní poznávací značky X, nezajistila, aby při nabízení přepravy dne 15. 8. 2014, včetně činností s tím souvisejících, bylo vozidlo taxislužby vybaveno aktuálním výpisem z evidence vozidel taxislužby, čímž naplnila skutkovou podstatu správního deliktu dle § 35 odst. 2 písm. m) silničního zákona; a pod bodem B) výroku rozhodnutí byla žalobkyni uložena povinnost nahradit náklady správního řízení paušální částkou ve výši 1.000,- Kč dle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“).
2. Žalovaný změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že doplnil výrok rozhodnutí týkající se postihu za porušení § 21 odst. 3 písm. b) silničního zákona vložím textu „neboť v předloženém výpisu byla uvedena paměťová jednotka výrobní č. 8283, zatímco ve vozidle byla umístěna paměťová jednotka výrobní č. 010719“ za slova „aktuálním výpisem z evidence vozidel taxislužby“, a ve zbytku rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobkyně v podané žalobě namítala, že o nesouladu čísla paměťové jednotky umístěné ve vozidle a čísla paměťové jednotky zapsané ve výpisu z Evidence vozidel taxislužby nevěděla. Vysvětlila, že dne 17. 6. 2013 bylo odborným servisem provedeno nastavení taxamtru, které bylo dne 29. 7. 2013 ověřeno Českým metrologickým institutem (dále jen „ČMI“), a zřejmě byla současně vyměněna paměťová jednotka taxamtru, která však nebyla odborným servisem zanesena do knihy taxamtru. K pochybení tak došlo na straně odborného servisu a žalobkyně neměla povinnost práci odborného servisu, včetně knihy taxamtru zkontrolovat či do knihy taxamtru jakkoli zasahovat.
4. Zdůraznila, že její vozidlo bylo vybaveno *aktuálním* výpisem z Evidence vozidel taxislužby. Nastavení taxamtru ve vozidle svěřila odbornému servisu a jím zapsané údaje v knize taxamtru uvedla do hlášení pro účely Evidence vozidel taxislužby. Výpis z Evidence vozidel taxislužby byl aktuální, neboť údaje v něm uvedené se shodovaly s údaji v knize taxamtru. Žalobkyně navíc byla povinna uvést údaje zapsané v knize taxamtru při podání žádosti o výpis z Evidence vozidel taxislužby, což vyplývá přímo z pokynů ve formuláři Městského úřadu Černošice.
5. Namítala, že žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí nezabýval výkladem pojmu *aktuální* výpis z Evidence vozidel taxislužby a věc nesprávně právně posoudil, když dovodil odpovědnost žalobkyně za spáchání správního deliktu.
6. Žalobkyně navrhla soudu, aby zrušil žalobou napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 4. 11. 2015 uvedl, že není relevantní, zda žalobkyně o nesouladu čísla paměťové jednotky taxametru umístěné ve vozidle a zapsané v knize taxametru věděla, či nikoli, neboť její odpovědnost za spáchání správního deliktu je objektivní. Tato skutečnost tak nemohla mít vliv na posouzení naplnění skutkové podstaty deliktu, bylo k ní však přihlédnuto při ukládání sankce jako k polehčující okolnosti, neboť žalobkyně krátce po upozornění na daný nesoulad zjednala nápravu. Přesto žalobkyně mohla a měla o nesouladu vědět, neboť číslo paměťové jednotky je uvedeno na „výjezdech“ z taxametru.
8. V souvislosti s pochybením odborného servisu poukázal na povinnost objednatele prohlédnout si dílo a přesvědčit se o jeho vlastnostech vyplývající ze zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění rozhodném (dále jen „občanský zákoník“). Žalobkyně má možnost uplatnit práva z vadného plnění vůči odbornému servisu, přesto odpovídá za správní delikt. Zdůraznil, že ČMI ověřuje toliko měřící funkce taxametru.
9. Poukázal na to, že se správní úřad I. stupně i žalovaný k pojmu *aktuální výpis z Evidence vozidel taxislužby* vyjádřil, když uvedl, že daný výpis slouží k ověření, že dopravce využívá měřící soustavu odpovídající reálnému stavu. Za aktuální výpis lze považovat pouze výpis, na němž jsou uvedeny aktuální údaje.
10. Uvedl, že formulář Městského úřadu Černošice pro zařazení vozidla do Evidence vozidel taxislužby není zákonem povinně používaným formulářem, nýbrž toliko praktickou pomůckou, v níž však není pokyn vyplňovat údaje dle knihy taxametru. V této souvislosti poukázal na § 21 odst. 2 a 4 silničního zákona stanovující údaje, které je nezbytné v žádosti uvést, a povinnost dopravce oznámit jejich změnu.
11. Shrnl, že žalobou napadené rozhodnutí je v souladu se správním řádem i silničním zákonem, v dané věci byly vypořádány všechny odvolací námitky a uložena pokuta ve výši odpovídající závažnosti a významu protiprávního jednání.
12. Žalovaný navrhl soudu, aby žalobu zamítl.

III.

Obsah správního spisu

13. Rozhodnutím ze dne 22. 1. 2015, sp. zn. S-MHMP 1195396/2014 ODA-TAX, č.j. MHMP 105467/2015, uložil správní orgán I. stupně žalobkyni pokutu ve výši 2.000,- Kč za spáchání správního deliktu dle § 35 odst. 2 písm. m) silničního zákona. Správní orgán I. stupně vycházel především z protokolu o kontrole taxislužby č. T/20140815/1/Ry, dle kterého žalobkyně při kontrole dne 15. 8. 2014 předložila veškeré zákonem stanovené doklady k provozování taxislužby kromě aktuálního výpisu o zařazení vozidla do Evidence vozidel taxislužby. V průběhu kontroly byl totiž zjištěn rozpor v údajích čísla paměťové jednotky, když na záznamu o dopravě č. 00994 bylo číslo 010719 a ve výpisu z Evidence vozidel taxislužby č. 8283. Správní orgán I. stupně k výši pokuty konstatoval, že paměťová jednotka je jedinečnou zdrojovou jednotkou, v níž jsou uchovávány zákonem požadované údaje o provozu vozidla. Přihlédl k tomu, že žalobkyně rozpor napravila, když nahlásila příslušnému správnímu orgánu správné číslo paměťové jednotky, a proto uložil pokutu u samé spodní hranice zákonem stanovené sazby.
14. O odvolání žalobkyně, ve kterém argumentovala obdobně jako v podané žalobě, rozhodl žalovaný dne 13. 7. 2015 žalobou napadeným rozhodnutím. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že se žalovaný ztotožnil se závěrem správního orgánu I. stupně o porušení

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

povinnosti stanovené v § 21 odst. 3 písm. b) silničního zákona ze strany žalobkyně. Uvedl, že aktuální výpis slouží k ověření, že dopravce využívá měřicí soustavu odpovídající reálnému stavu, a že údaje o paměťové jednotce ve výpise musí souhlasit s paměťovou jednotkou umístěnou ve vozidle a rovněž i s knihou taxamtru. V souvislosti s namítaným pochybením odborného servisu poukázal na objektivní odpovědnost dopravců za porušení silničního zákona, tedy odpovědnost bez ohledu na zavinění, a dále na povinnost žalobkyně jako objednatele řádně převzít práci provedenou odborným servisem, včetně kontroly provedených oprav v knize taxamtru.

15. Žalobkyně soudu k důkazu přiložila kromě listin, které jsou součástí správního spisu i formulář žádosti o Výpis z Evidence vozidel taxislužby Městského úřadu Černošice. Soud zjistil, že ve formuláři je obsažena kolonka *Údaje o vozidle (podle údajů z technického průkazu)*. Dále soudu dodala kopii Evidenční knihy taxamtru, kde je na str. 2 a 3 uvedeno v části *Použitá technická zařízení – Pam. jednotka* číslo 8283.

IV.

Posouzení žaloby

16. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), jelikož účastníci s tímto rozhodnutím souhlasili.
17. Na základě podané žaloby přezkoumal Městský soud v Praze napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.).
18. Žaloba není důvodná.
19. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
20. Podle § 21 odst. 3 písm. b) silničního zákona dopravce, který provozuje taxislužbu vozidlem taxislužby, je povinen zajistit, aby při nabízení nebo poskytování přepravy, včetně činností s tím souvisejících, vozidlo taxislužby bylo vybaveno aktuálním výpisem z evidence vozidel taxislužby.
21. Podle § 21a odst. 2 silničního zákona v žádosti podle odstavce 1 dopravce uvede
- a) státní poznávací značku, tovární značku a obchodní označení vozidla a
 - b) typ a výrobní číslo taxamtru a výrobní číslo paměťové jednotky taxamtru, který bude ve vozidle při provozování taxislužby užíván, případně uvede, že vozidlo taxislužby nebude vybaveno taxametrem a tímto vozidlem bude poskytovat přepravu výhradně na základě předchozí písemné smlouvy podle § 21 odst. 4.
22. Podle § 21a odst. 3 silničního zákona při zápisu vozidla do evidence vozidel taxislužby vydá dopravní úřad žadateli výpis z této evidence. Výpis opatří jménem, příjmením a podpisem oprávněné úřední osoby, která výpis vyhotovila, a otiskem úředního razítka s malým státním znakem České republiky.
23. Podle § 35 odst. 2 písm. m) silničního zákona dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 500 000 Kč dopravci, který v rozporu s § 21 odst. 3 písm. b) nezajistí, aby vozidlo taxislužby bylo vybaveno aktuálním výpisem z evidence vozidel taxislužby.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

24. Podle § 13 odst. 2 písm. d) vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 478/2000 Sb., kterou se provádí zákon o silniční dopravě, ve znění rozhodném (dále jen „vyhláška č. 478/2000 Sb.“) kniha taxamtru obsahuje výrobní číslo paměťové jednotky taxamtru.
25. Soud předně konstatuje, že účastníci řízení shodně tvrdili, že v době kontroly dne 15. 8. 2014 se ve vozidle taxislužby žalobkyně nacházela paměťová jednotka taxamtru č. 010719, ačkoli ve výpisu z Evidence vozidel taxislužby předloženém v průběhu kontroly žalobkyní byla uvedena paměťová jednotka taxamtru č. 8283. Tyto skutečnosti přitom vyplývají i z listin založených ve správním spise, konkrétně z protokolu ze dne 20. 8. 2014, č. T/20140815/1/Ry a z fotodokumentace k danému protokolu pořízené dne 15. 8. 2014 zahrnující záznam o přepravě a výpis z Evidence vozidel taxislužby. Soud tak má výše uvedená tvrzení za nesporná a prokázaná.
26. Není tedy pochyb, že ve výpisu z Evidence vozidel taxislužby, který žalobkyně předložila v průběhu kontroly dne 15. 8. 2014, byl uveden údaj o čísle paměťové jednotky taxamtru, který neodpovídal číslu paměťové jednotky umístěné ve vozidle žalobkyně. Soud proto ve shodě se správními orgány dospěl k názoru, že výpis předložený žalobkyní nebyl aktuální ve smyslu § 21 odst. 3 písm. b) silničního zákona. Dle stanoviska soudu se žalovaný řádně a zcela dostatečným způsobem zabýval v žalobou napadeném rozhodnutí odvolací námitkou žalobkyně týkající se výkladu pojmu *aktuální* výpis z Evidence vozidel taxislužby. Žalovaný na str. 4 a rovněž na str. 5 žalobou napadeného rozhodnutí vysvětlil, že *aktuální* výpis má obsahovat údaje o měřicí soustavě, která odpovídá reálnému stavu a je tak dopravcem k provozování taxislužby skutečně využívána. Soud se s těmito závěry žalovaného plně ztotožňuje a uvádí, že za aktuální výpis rovněž považuje toliko výpis, v němž jsou zaneseny údaje o typu a výrobním čísle taxamtru a výrobním čísle paměťové jednotky taxamtru odpovídající reálnému stavu; tedy údaje o taxamtru a jeho paměťové jednotce, jimiž dopravce skutečně provozuje taxislužbu. Nepostačuje, když se údaje ve výpisu z Evidence vozidel taxislužby shodují toliko s údaji zapsanými v knize taxamtru, neboť v takovém případě by se jednalo toliko o formální shodu zapsaných údajů. Takováto shoda by navíc nemusela odpovídat skutečnosti, jak tomu ostatně bylo i v nyní posuzované věci, kdy se údaje v knize taxamtru a ve výpisu z Evidence vozidel taxislužby sice shodovaly, avšak údaje o paměťové jednotce neodpovídaly té, která byla skutečně umístěna ve vozidle.
27. Neobstojí ani námitka žalobkyně, že musela do žádosti o výpis z Evidence vozidel taxislužby uvést údaje z knihy taxamtru, jak jí ukládá vzor žádosti Městského úřadu Černošice. Soud přitakává žalobkyni pouze v tom, že žádost obsahuje pokyn vyplnit údaje o vozidle dle údajů z technického průkazu, nepřikazuje však vyplnit je dle knihy taxamtru bez ohledu na správnost tam zapsaných údajů, jak tvrdí žalobkyně. Naopak soud zdůrazňuje zákonnou povinnost dopravců oznámit případnou změnu údajů příslušnému správnímu orgánu, a to včetně změny čísla paměťové jednotky taxamtru.
28. Žalobkyně dále namítala, že o nesouladu čísla paměťové jednotky taxamtru umístěné ve vozidle a uvedeného ve výpisu z Evidence vozidel taxislužby, resp. knize taxamtru nevěděla, proto z pochybení ve věci vinila odborný servis. Soud rozumí situaci žalobkyně, která dle svých tvrzení spoléhala na správnost postupu odborného servisu, přesto mu nezbyvá jinak než odkázat na konstrukci skutkové podstaty v § 35 odst. 2 písm. m) silničního zákona. Zde upravená skutková podstata totiž vychází z principu objektivní odpovědnosti dopravců, čímž při posuzování, zda dopravce naplnil skutkovou podstatu správního deliktu, není rozhodné jeho zavinění; tedy není rozhodné, zdali se vytýkaného

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

jednání dopustil dopravce úmyslně či z nedbalosti (srov. obdobně bod [14] rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2013, č.j. 6 As 64/2013-66). S ohledem na danou objektivní odpovědnost odpovídá žalobkyně jako dopravce za řádné plnění všech povinností, které jí silniční zákon ukládá v souvislosti s jejím podnikáním, a je toliko na ní, aby při výkonu tohoto svého podnikání řádné plnění těchto povinností zajistila.

29. Případné pochybení odborného servisu tak nemůže mít jakýkoli vliv na povinnost žalobkyně zajistit, aby vozidlo, které využívá k provozu taxislužby, bylo vybaveno aktuálním výpisem z Evidence vozidel taxislužby dle § 21 odst. 3 písm. b) silničního zákona, ani na odpovědnost žalobkyně za spáchání správního deliktu dle § 35 odst. 2 písm. m) silničního zákona. V této souvislosti soud podotýká, že správní orgány přihlédly ke specifickým skutkovým okolnostem daného případu v rámci stanovení výše sankce za správní delikt a uložily pokutu 2.000,- Kč představující toliko 0,4 % maximální zákonem stanovené sazby.
30. Za nedůvodný považuje soud i poukaz žalobkyně, že taxametr byl přezkoumán ČMI. Soud jednak poukazuje na § 9 odst. 1 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o metrologii“), z něhož vyplývá, že ČMI potvrzuje ověřením měřidla toliko skutečnost, že měřidlo má požadované metrologické vlastnosti; neaprobují však správnost zapsaných údajů v knize taxametru nebo ve výpisu z Evidence vozidel taxislužby, jak se domnívá žalobkyně. Soud v této souvislosti opakovaně poukazuje na objektivní odpovědnost žalobkyně za zajištění aktuálního výpisu ve výbavě vozidla bez ohledu na ověření měřidla ze strany ČMI.
31. Závěrem soud podotýká, že ve věci nepřehlédl požadavek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013-46, dle kterého *„rozhoduje-li krajský soud ve správním soudnictví o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, kterým bylo rozhodnuto o vině a trestu za správní delikt v situaci, že zákon, kterého bylo použito, byl po právní moci správního rozhodnutí změněn nebo zrušen, je povinen přihlédnout k zásadě vyjádřené ve větě druhé čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, podle níž se trestnost činu posoudí a trest ukládá podle právní úpravy, která nabyla účinnosti až poté, kdy byl trestný čin spáchán, je-li to pro pachatele příznivější“*. V dané věci byla žalobkyni uložena pokuta za správní delikt dle § 21 odst. 3 písm. b) silničního zákona, který v době jeho spáchání umožňoval uložit pokutu do výše 500 000 Kč [§ 35 odst. 2 písm. m) silničního zákona]. V souvislosti se zákonem č. 304/2017 Sb., silniční zákon již nehovoří o správním deliktu, nýbrž příslušné protiprávní jednání nazývá přestupkem. Skutková podstata, kterou byla žalobkyně shledána vinnou, nebyla nikterak změněna. Došlo však ke snížení horní hranice pokuty, kterou lze za přestupek dle § 21 odst. 3 písm. m) silničního zákona uložit, a to z původně stanovené částky 500 000 Kč na 350 000 Kč. Soud v souladu s názorem Nejvyššího správního soudu vyjádřeném v bodě [18] rozhodnutí ze dne 21. 8. 2018, č.j. 7 As 264/2018 – 36 konstatuje, že ve věci došlo toliko k mírnému snížení horní hranice sazby, proto nelze pokutu uloženou žalobkyni při samé spodní hranici sazby, konkrétně ve výši 2 000 Kč, považovat za zjevně nepřiměřenou. K aktivaci moderační pravomoci soudu tak v tomto případě nedošlo, proto soud výši pokuty uložené správními orgány ponechal nezměněnu.

V.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

32. Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a judikaturou soudů, soud ve správním řízení neshledal ani procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
33. Výrok o nákladech řízení pod bodem II. rozhodnutí je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyně nebyla ve věci samé úspěšná a úspěšnému žalovanému však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. ledna 2019

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu